

Intervju med Sören Franceen

Åsa Steinholtz

Hur länge har du sysslat med fågelskådning och hur kom det sig att du började intressera dig för fåglar?

Det vet jag precis. Det var 1953 och jag hade fått en fågelbok i födelsedagspresent på min tioårsdag. Jag ville se de vackra bildernas fåglar i verkligheten och på den vägen är det.

Hur mycket tid lägger du på skådning och vad gör du vid sidan av?

Jag skådar så ofta jag kan. Med få undantag blir det varje dag. Jag har familj med fem barn och det har inneburit att jag har fått pussla en del. Ofta har jag använt tid före och efter jobbet för skådning. Det händer också att jag offrar lunchen.

Favoritfågellokalerna – var skådar du helst i Uppland, Sverige och världen?

Jag har inte skådat så mycket utanför Sverige men Israel var trevligt. Att välja ut en favoritlokal är svårt – den ena lokalen har kanske

vad den andra saknar. I Uppland ligger nog Ledsjär bra till. I övriga landet är det naturligtvis roligt att besöka Ottenby, Falsterbo, Hovs hallar eller varför inte Abisko?

Vilken typ av fågelskådning föredrar du?

Det roligaste är det oväntade – känslan att vad som helst kan hända. Det ger mycket mera än det förutsägbara. Det är roligt att bli överraskad. Jag åker gärna till udda platser som sällan eller aldrig besöks av någon. För oinvidga brukar jag jämföra skådning med att meta. Mesta tiden sitter man bara och tittar på flötet men när som helst kan något hända. Den här blandningen av avkoppling och spänning är oslagbar.

Är du en kryssare? Vilka listor har du och hur håller du ordning på dina kryss?

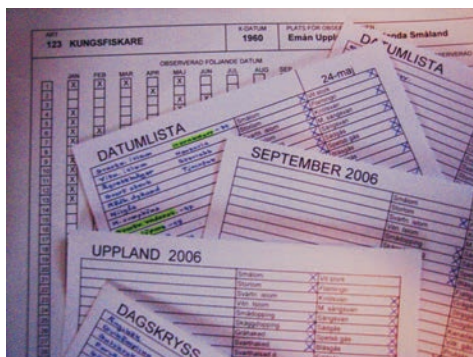
Jag är definitivt en kryssare om man med detta menar att föra statistik över när, var och vad jag har sett. Men jag är ingen tävlingsmänniska utan snarare en samlare. Glädjen många upplever i att påbörja en årslista går att utvidga till alla möjliga varianter. Jag har listor för tider, platser och arter i många kombinationer. Jag har det infört i en databas men eftersom jag inte riktigt litat på datorer har också allting i pärmar och kartotek.

Hur många Sverigekryss respektive Upplandskryss har du?

Jag har 389 Sverigekryss och 299 Upplandskryss, vilket inte är så mycket med tanke på hur länge jag har skådat. Det är inte ett absolut måste för mig att se varje ny art som upptäcks. Helst ser jag dock att mina listor växer något. Tvärt emot vad många tror har jag ett ganska avspänt förhållande till mitt kryssande och kan mycket väl stå ut med att missa någon art då och då.

Vilket är ditt bästa fågelminne?

Det var nog den sista januari 1987 då jag upptäckte en fjälluggla på Lövstaslättan utanför Uppsala. Jag hade spanat efter fjälluggla där många gånger under ett stort antal år och så äntligen lyckades det. Jag blev alldeles varm av lycka. Det var min första fjälluggla och den var sedan kvar på platsen i ytterligare två veckor. Jag tittade på den så gott som dagligen, efter jobbet.

Sören har många krysslistor: årslistor, månadslistor, datumlistor, dagslistor, landskapslistor, lokallistor, trådlistor m.m.

... och ditt värsta?

Spontant kommer jag att tänka på då jag missade en grön biätare i Dalarna på grund av ett missförstånd mellan mig och Owe Rosengren. Jag väntade på att han skulle bli ledig från jobbet så att vi gemensamt skulle kunna åka och titta på fågel. Då han blev ledig var jag tillfälligtvis oanträffbar varför han trodde att jag redan hade åkt. När jag sedan själv skulle åka hade den gröna biätaren lämnat platsen. Det var irriterande att missa en så ovanlig och praktfull fågel på grund av ett missförstånd.

Har du någon favoritart?

Det är svårt att välja ut en enda, men rödstjärt är definitivt en av favoriterna. Det är en vacker fågel som är pigg och alert.

Vad skulle vara en drömbild för dig?

Det var inte lätt. Jag drömmer inte om någon särskild art, jag vill hellre bli överraskad.

Vilken tror du blir nästa art för landskapet Uppland?

Jag har inte så bra koll på vilka arter som redan har setts. För att vara säker på att det är någonting nytt drar jag väl till med rubin-näktergal – på Örskär.